

XXX NIEDZIELA ZWYKŁA • ROK B

Ewangelia Mk 10, 46 – 52

Gdy Jezus wraz z uczniami i sporym tłumem wychodził z Jerycha, niewidomy żebrak, Bartymeusz, syn Tymeusza, siedział przy drodze. Ten słysząc, że to jest Jezus z Nazaretu, zaczął wołać: „Jezusie, Synu Dawida, ulituj się nade mną”.

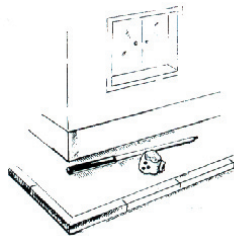
Wytrwałość wołania do Boga!

Największą ślepotą jest brak pokładania ufności w Bogu. Kto chce z niej zostać uleczoney, musi wpieryw zdać sobie z niej sprawę. Przyjąć, że Bóg chciałby mieć jakieś miejsce w naszym życiu, chciałby, żebyśmy prosili Go o uleczenie i o nasze zbawienie. Postępować jak Bartymeusz: wołać do Niego, nawet wówczas, gdy wszyscy mówią, że nie ma to żadnego sensu. I tak nie usłyszysz.

Drogi Przyjacielu! Proboszcz z Ars dał nam taką radę: „Bóg lubi, gdy Mu się naprzykrzamy”. Czy wykorzystasteś już wszystkie możliwości w swoich trudach życia?

Ks. Sylwester

**Ślepy u drogi,
którego Jezus uzdrowił miał imię:
Bartymeusz. Dziś miliony mają na imię
Bartymeusz, noszą ciemne albo końskie
okulary. Ale kto wie o ich cierpieniu?
Co gorsza, czy ktoś jeszcze wierzy, że mogą zostać uzdrowieni?
Co pozostanie po spotkaniu Jezusa!**

Z okazji Imienin naszych współredaktorek *Darii Płokity* i *Wiolety Stańczak* składamy najserdeczniejsze życzenia: wszelkich potrzebnych łask Bożych w życiu, zdrowia, szczęścia, radości, pogody ducha, pomyślności i ludzkiej życzliwości, dni pełnych słońca oraz wszystkiego, co najpiękniejsze w życiu.

Redakcja

MYŚL TYGODNIA:

Naszym zadaniem w tym życiu jest uleczenie oczu serca, którymi widzi się Boga.
Św. Augustyn

Kalendarz liturgiczny

29 października 2006r. – NIEDZIELA

Imieniny: Michała, Felicjana, Wioletty, Euzebio

LITURGIA SŁOWA:

Jr 31, 7 – 9; Psalm 126

Hbr 5, 1 – 6

EWANGELIA: Mk 10, 46 – 52

30 października 2006 r. – PONIEDZIAŁEK

Imieniny: Alfonsa, Zenobii, Edmunda, Przemysława, Marcela

LITURGIA SŁOWA:

Ef 4, 32 – 5, 8; Psalm 1

EWANGELIA: Łk 13, 10 – 17

31 października 2006 r. – WTOREK

Imieniny: Wollfganga, Augusta, Urbana

LITURGIA SŁOWA:

Ef 5, 21 – 33; Psalm 128

EWANGELIA: Łk 13, 18 – 21

01 listopada 2006 r. – ŚRODA

Wszystkich Świętych

Imieniny: Heralda, Seweryna, Seweryny

LITURGIA SŁOWA:

Ap 7, 2 – 4. 9 – 14

Psalm 24

1 J 3, 1 – 3

EWANGELIA: Mt 5, 1 – 12a

02 listopada 2006r. – CZWARTEK

Wszystkich Wiernych Zmarłych

Imieniny: Malachiasza, Bohdana, Bożydara, Ambrożego

LITURGIA SŁOWA:

Job 19, 1. 23 – 27a

Psalm 27

1 Kor 15, 20 – 24a. 25 – 28

EWANGELIA: Łk 23, 44 – 46. 50. 52 – 53; 24, 1 – 6a

03 listopada 2006 r. – PIĄTEK

Imieniny: Marcina, Huberta, Sylwii,

Ksawerego, Ksawery

LITURGIA SŁOWA:

Flp 1,1 – 11

Psalm 111

EWANGELIA: Łk 14, 1 – 6

04 listopada 2006 r. – SOBOTA

Imieniny: Karola, Karoliny, Olgierda,

Jessiki, Rajnarda

LITURGIA SŁOWA:

Flp 1, 18b – 26

Psalm 42

EWANGELIA: Łk 14, 1. 7 – 11

Jak mam przebaczyć?

Pewien alkoholik (tzw. trzeźwy alkoholik) opowiadał mi kiedyś, że kiedy przestał pić, postanowił zwierzyć się swojej żonie ze wszystkich łajdactw, które jeszcze pamiętał ze swojego pijackiego życiorysu, a których nie znała jego żona. W tym wykazie grzechów były także zdrady małżeńskie. Pewnego dnia zdobył się na odwagę i opowiedział żonie o ciemnych stronach swojego „piciorysu” i poprosił ją o wybaczenie. Jednak dawka zła, którą podał żonie do przełknięcia, była tak wielka, że nie potrafiła mu wybaczyć, a wręcz poczuła do niego odrazę i pogardę. Alkoholik również przeżył w tym momencie ogromny zawód, gdyż osiągnął odwrotny od zamierzonego skutek. Odsłonił swoje wnętrze, chcąc naprawić błędy, a tymczasem zadał cierpienie swojej żonie i sobie zarazem. Małżeństwo to znalazło się wtedy w większym kryzysie od tego, który przeżywali podczas notorycznego picia męża. Kilka miesięcy później żona spotkała się z pewną „życzliwą panią”, która opowiedziała kilka brudnych historyjek z życia jej męża z okresu picia. Zauważyła wtedy, że spokojnie mogła znieść te rewelacje, gdyż wcześniej o nich usłyszała od własnego męża. Odczuła wtedy wobec niego wdzięczność, że kiedyś sam jej o tym szczerze powiedział. To doświadczenie uzdolniło ją do przebaczenia.

Przebaczenie w małżeństwie to przywrócenie zaufania. W opowiadaniu biblijnym o synu marnotrawnym, ojciec z powrotem daje wszystko synowi, przywraca mu utraconą godność. Taka pełnia przebaczenia może mieć miejsce między ludźmi złączonymi ze sobą sakramentem małżeństwa. Prawdopodobnie w każdej innej relacji przebaczenie jest o wiele trudniejsze. Jan Paweł II wybaczył swojemu niedoszłemu zabójcy, ale tutaj całkowite zaufanie byłoby raczej nieroztropne. I właśnie na tym polega piękno sakramentu małżeństwa, że możemy sobie na nowo zaufać, opierając się na łasce otrzymanej od Boga.

Jak mamy przebaczać? Jeśli współmałżonek poprosi cię o przebaczenie, to taka prośba wymaga od Ciebie prostej, jednoznacznej i bezwarunkowej odpowiedzi: **PRZEBACZAM CI**. Jeśli autentycznie wybaczasz, to bez żadnego „ale”. Nie wybaczyłeś do końca, mówiąc: „Przebaczam ci, ale pod warunkiem, że już nigdy tego nie zrobisz”, albo: „Wiesz, ile mnie to kosztuje”, czy: „Wybaczam, ale ostatni raz”. Nie potrzeba tłumaczeń, zastrzeżeń i morałów typu: „Nie rozumiem jak mogłaś mi to zrobić!”. Przebaczenie nie wymaga tego, aby druga osoba upokorzyła się przed tobą.

Sylwester Szefer

UROCZYSTOŚĆ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

Uroczystość Wszystkich Świętych wywodzi się głównie z czci oddawanej męczennikom, którzy oddali swoje życie dla Chrystusa, a których nie wspomniano ani w martyrologiach miejscowych, ani w kanonie Mszy Świętej. W III wieku rozpowszechniła się tradycja przenoszenia całych relikwii świętych, albo ich części na inne miejsca. W ten sposób chciano podkreślić, że święci są własnością całego Kościoła. Kiedy w 610 r. papież Bonifacy IV otrzymał od cesarza starożytną świątynię pogańską Panteon, kazał złożyć tam liczne relikwie i poświęcił tę budowlę na kościół pod wezwaniem Matki Boskiej Męczenników. Od tego czasu oddawano cześć wszystkim zmarłym męczennikom 1 maja. Papież Grzegorz III w 731 r. przeniósł tę uroczystość na 1 listopada, a w 837 r. papież Grzegorz IV rozporządził, aby odtąd 1 listopad był dniem poświęconym pamięci nie tylko męczenników, ale wszystkich świętych Kościoła Katolickiego. Jednocześnie na prośbę cesarza Ludwika Pobożnego rozszerzono to święto na cały Kościół.

Uroczystość Wszystkich Świętych nie jest - wbrew spotykanym niekiedy opiniom - „Świętem Zmarłych”. 1 listopada Kościół cieszy się z faktu, iż bardzo wielu zmarłych przebywa u Boga w niebie. W odróżnieniu od tej uroczystości, następnego dnia - 2 listopada - wspomina się wszystkich wiernych zmarłych. Jest to dzień modlitwy za tych, którzy w czyścicu przygotowują się do chwały nieba.

Uroczystość Wszystkich Świętych jest jednym z najbardziej radosnych dni dla chrześcijan. W ciągu roku niemal każdego dnia przypada wspomnienie jednego lub kilku świętych znanych z imienia. Jednak ich liczba jest znacznie większa. Wiele osób doszło do świętości w pełnym ukryciu. 1 listopada Kościół oddaje chwałę wszystkim świętym, tym oficjalnie uznanym i tym nieznanym z imienia.

Kult Świętych Pańskich nie tylko nie sprzeciwia się czci Bożej, ale ją po-

mnaża. Święci, bowiem są przyjaciółmi Pana Boga i współdziedzicami w chwale Jezusa Chrystusa. Kto miłuje Pana Boga, miłuje również Jego przyjaciół. Ta cześć nie jest więc najwyższą i bezpośrednią, ale pośrednią i względną. Czczymy ich bowiem ze względu na Pana Boga, podobnie jak czcimy otaczamy urzędników królewskich właśnie ze względu na króla, którego oni reprezentują. Tak więc pośrednio przez nich kult kierujemy ku Panu Bogu. Nadto i stopień czci im oddawanej jest zupełnie inny od czci, jaką oddajemy Panu Bogu. Dlatego bracia odłączeni nie mają racji, kiedy odrzucili kult świętych, a nawet Najświętszej Maryi Panny w obawie, by przez to nie umniejszyć czci Bożej. Pan Bóg w rządach swoich nad światem posługuje się aniołami i ludźmi, podobnie jak panujący nie rządzi sam państwem, ale przez swoich przedstawicieli. Dlatego to uciekamy się do pośrednictwa świętych i przez nich otrzymujemy łaski. Sam fakt, że je otrzymujemy, świadczy, że taka jest ekonomia i wola Boża.

Kościół oddaje cześć swoim świętym w różnym stopniu. I tak, wyraźnie na pierwszym miejscu stawia Najświętszą Maryję, na drugim miejscu św. Józefa i św. Jana Chrzciciela, następnie Apostołów, wśród których św. Piotr i św. Paweł mają uprzywilejowane miejsce. Dlatego mamy klasy, czyli stopnie świąt: uroczystości, święta, wspomnienie obowiązkowe i wspomnienie dowolne. Najwięcej jest świętych lokalnych, którzy odbierają szczególną cześć: w zakonie, w państwie, w narodzie czy też w diecezji, gdzie się wstawili męczeństwem za wiarę lub niezwykłą cnotą. Ostatnia reforma kalendarza liturgicznego Kościoła rzymskiego miała na celu podkreślić powszechny charakter Kościoła, dlatego przypomniano także świętych z odległych kontynentów świata, dotąd mało znanych.

Opr. Monika Grzesiak

Różaniec

Dawno już skończył się Rok Różańca (trwał do października 2003 roku), lecz przecież wciąż aktualne pozostaje skierowane do nas wezwanie papieża Jana Pawła II do „wypłynięcia na głębie” i „kontemplacji oblicza Chrystusowego”. W tradycji zachodniej, katolickiej, jednym z najważniejszych środków prowadzących do tego celu jest właśnie Różaniec.

To „przedziwna modlitwa” – mówił o nim Jan Paweł II. „Przedziwna” ze względu na swą jednoczesną prostotę i głębię. Różaniec jest prawdziwą szkołą modlitwy: dla początkujących i bardzo zaawansowanych. Każdy – o ile tylko nie zacznie go bezmyślnie i bezdusznie „odklepywać” – może w nim odnaleźć swój własny szlak do Boga. Jednocześnie Różaniec nie jest modlitwą dla pięknoduchów – ludzi, którzy szukają w religii ucieczki od życia. Wręcz przeciwnie: jest on głęboko zakorzeniony w codzienności i jej problemach. Przez cały swój pontyfikat pokazywał nam to papież Jan Paweł II, który – jak sam przyznawał – w rozważania różańcowe wprowadzał „wszystkie sprawy składające się na życie człowieka, rodziny, Narodu, Kościoła i ludzkości”. Także te najbardziej globalne: wojnę i pokój, zagrożenie terroryzmem, nędzę Trzeciego Świata, chorobę AIDS i deptanie praw człowieka...

W modlitwie różańcowej zawarta jest prośba o interwencję z wysoka i głęboka wiara w ostateczne zwycięstwo dobra nad złem. Ale jest w niej obecne również zobowiązanie. Różaniec zobowiązuje bowiem człowieka do tego, żeby stawał się „narzędziem Bożego pokoju” w świecie, by – tu i teraz – realizował słowa Jezusa. Żeby – w sobie i wokół siebie – budował Boże Królestwo.

Na naszą odpowiedź na to wezwanie liczył papież Jan Paweł II, kiedy rozdawał nam różańce i błagał nas o modlitwę. Jego list, wzywający ludzi do odmawiania Różańca, kończy żarliwa prośba: „Oby ten mój apel nie popadł w zapomnienie nie wysłuchany...”.

To zależy już tylko od nas...

Janusz Poniewierski

Przecież mi obiecał... i powiedział: **Nie bój się!**

Inaczej się żyje, kiedy jest się pewnym, że ludzie nas kochają, że czekają na nasz powrót, martwią się o nasze oceny w szkole. Trudniej jest samotnie... Dlaczego? Ponieważ życie jest walką.

Być mocnym i przygotowanym do walki – to pewne zwycięstwo. Natomiast w momencie, kiedy jesteśmy sami pojawia się strach przed przyszłością, przed życiem.

Po obejrzeniu filmu, pt.: „O jeden most za daleko” staje przed nami młody człowiek lękający się bitwy. Front był coraz bliżej.

Widzimy też sierżanta, który uspokaja tego młodego człowieka, który się boi. Boi się, że zginie. Wtedy sierżant oparł na jego ramieniu dłoń i powiedział: Nie bój się, gdyby się coś stało, ja cię uratuję. W czasie oblężenia sierżant nie spuszczał z oczu młodego człowieka. W momencie, kiedy żołnierz zniknął mu z pola widzenia,

sierżant zostawił stanowisko dowodzenia, popędził w poprzek linii frontu, odszukał go wśród rannych żołnierzy. Pod ostrzałem doniósł go do swoich, zmusił pułkownika chirurga, aby wyciągnął z okaleczonej głowy żołnierza jakiś odłamek. Po takim zachowaniu, sierżanta czekał sąd polowy i pytania. Dlaczego pan opuścił stanowisko dowodzenia i zajął się rannym żołnierzem? Dlaczego?

Pochwili milczenia sierżant odpowiedział: Bo mu obiecałem... że nie zginie...!

Tak więc i ty nie bój się życia. I choć przyjdzie ci walczyć o prawdę, czystość, o szczęście, nie bój się, że zginiesz. Jezus też zawsze jest przy Tobie. On w każdej Mszy świętej, umierając za ciebie, przypomina ci: Nie bój się – Ja Cię zawsze uratuję! Więc posłuchaj Go i nie bój się życia!

Katarzyna Langowska

Różańcowy złoty październik.

...Śmieją się, płacząc naprzemian ze szczęścia

Złociste brzożowe gaje!

I każdej wysmukłej brzozie – serce z zachwyty ustaje;

Bo dzisiaj, właśnie dzisiaj – w ten dzień październikowy

Matka Najświętsza tu przyszła...

- Spójrz. Widzisz Ją? Nie? To przecież Ona!

Postać okryta welonem,

Dłoń z dłońią pobożnie złożone;

Oto idzie powoli – przez złotą lasów przestrzeń

Zda się, że słucha, z kochanym uśmiechem, powitalnych – brzoż westchnień.

Kurzawa barwnych listków tańczy

w błękitnym powietrzu...

Łaskocząc je, śmieje się do nich jesienny,

figlarny wietrzyk.

Szata Jej mieni się w słońcu

cudnymi barwami tęczy...

Choć niewidzialna dla oka;

A we wszystkich świątyniach lud Boży

z czcią wielką na ziemi kłęczą

i szepcząc: „Zdrowaś Maryjo...”

w opiekę Jej się oddaje;

Tymczasem Materka Boża

mija brzożowe gaje, a w delikatnych dłoniach

Przepiękny, różaniec z żywych (herbacianych i śnieżnobiałych róż) trzyma.

Jak trudno jej piękno wyrazić

w prostego wiersza rymach!

A Boża Matka przyszła

By – cały cichy październik

Być blisko dzieci swoich...

Patrzy na nas z miłością

I bardzo się o nas boi...

Tak pragnie naszego zbawienia

Prosi nas wszystkich z czułością

„MÓDLICIE SIĘ DZIECI! SERCEM!”

A złote listki brzoż śnieżnych

ścielą się miękkim kobiercem

pod stopy Matki Najświętszej

I w zasłuchaniu sennym

One też – „modlą się sercem”

szepcząc: „Zdrowaś Maryjo...”

Tak – złoty dzień października

Jeden za drugim – mija;

Różaniec – naszym ratunkiem!

Pamiętajmy więc o tym

I czcimy Matkę Najświętszą

Komunią Świętą, pieśnią, kwiatami...

A przede wszystkim – sercem.

Materko! Królowo Świata!

Prosimy... Módl się –

- I wstaw się u Boga za nami!

Katarzyna Wilczyńska

INFORMACJE **i**

1. Dziś ostatnie niedzielne Nabożeństwo Różańcowe o godz. 17.00. Jutro i pojutrze zapraszamy dzieci na Różaniec o godz. 16.30, natomiast młodzież i dorosłych na godz. 17.30.
2. Młodzież z Ruchu Światło-Życie przed kościołem sprzedaje znicze. Dochód z ich sprzedaży będzie przeznaczony na rekolekcje oazowe dzieci i młodzieży z Rodzin ubogich.
3. Dzisiaj, po każdej Mszy świętej, w sali pod kościołem, można obejrzeć wystawę fotograficzną pt.: „Papież Jan Paweł II i Dzieci”. Serdecznie zapraszamy.
4. W listopadzie odprawiać będziemy codziennie o godz. 18.00 Msze święte i odmawiać Różaniec za zmarłych, których imiona będą nam podane w wypominkach. Ponadto, za tych zmarłych, będziemy codziennie odprawiać w naszych kościołach pallotyńskich przez cały miesiąc listopad 24 Msze święte. Będą też wypominki roczne połączone z Różańcem i Mszą świętą w każdy pierwszy poniedziałek miesiąca. Wypominki dzisiaj można składać, po każdej Mszy świętej w łączniku kościoła, w dni powszednie w zakrystii lub w kancelarii parafialnej.
5. W środę, 1 listopada – Uroczystość Wszystkich Świętych. Porządek Mszy świętych jak w każdą niedzielę. Przypominamy o obowiązku uczestniczenia w tym dniu we Mszy świętej. Nabożeństwo Różańcowe, połączone z wypominkami listopadowymi, o godz. 17.00. Msze święte na cmentarzach przy ul. Limanowskiego i na Firleju będą o godz. 15.00, rozpoczęcie procesji od bram cmentarzy o godz. 14.30.
6. W czwartek, 2 listopada – Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych. Msze święte będą o godz.: 6.30; 8.00; 9.30 i o 18.00. Msza święta na Firleju o godz. 15.00.
7. W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek, piątek i sobota miesiąca. Okazja do spowiedzi dla młodzieży i dorosłych podczas wszystkich Mszy świętych oraz w piątek od godz. 17.30. Spowiedź dzieci w piątek od godz. 15.45 i Msza święta dla nich o godz. 16.30.
8. W pierwszy piątek miesiąca, 3 listopada, całodzienna wynagradzająca Adoracja Najświętszego Sakramentu. Msza święta o godz. 8.00 rozpocznie modlitewne czuwanie, które zakończy Msza święta o godz. 24.00.
9. W przyszłą niedzielę, 5 listopada, w kancelarii parafialnej rozpocznie się Kurs Przedmażeński o godz. 14.00.
10. W przyszłą niedzielę, Msza święta w intencji zmarłych, objętych opieką Hospicjum Królowej Apostołów i ich Rodzin w kaplicy Świętej Rodziny o godz. 10.00.
11. W przyszłą niedzielę, Msza święta w intencji Rodzin w kaplicy Świętej Rodziny o godz. 16.00.
12. Również w przyszłą niedzielę, Komitet Budowy będzie przyjmował indywidualne ofiary na budowę kościoła na Mazowszanach.
13. Składamy serdeczne podziękowania za wszelkie ofiary, jakie w ubiegłą niedzielę zostały zebrane na misję oraz złożone do puszek na nasze Wyższe Seminarium Duchowne w Ołtarzewie. Bóg zapłać!

W MINIONYM TYGODNIU

Odeszli do Pana:

28. 10. 2006 r. – Jerzy Jan Sputowski (l. 76)

28. 10. 2006 r. – Janina Hedblom (l. 57)

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...

Ochrzczeni zostali:

Aleksandra Małgorzata Zielińska

Luiza Walaszczak

Klaudia Anna Lamert

Jakub Paweł Kaźmierczak

Aleksandra Dujka

Michał Sadowski

Kacper Karol Tulej

Aleksander Jakub Mazur

Maciej Piotr Wardecki

Dzieckiem Bożym jestem ja...

Związek małżeński zawarli:

Justyna Mularska i Rafał Snopek

Ewelina Płatos i Jacek Biliński

Aleksandra Malec i Wojciech Boczoń

Anna Dudek i Grzegorz Węgorzewski

Co Bóg złączył człowiek niech nie rozdziela.

ŻYCZENIA

W 55. rocznicę ślubu Joanny i Stanisława

w 50. rocznicę ślubu Genowefy i Jana

w 50. rocznicę ślubu Leokadii i Zygmunta

w 45. rocznicę ślubu Alicji i Zdzisława

w 40. rocznicę ślubu Ireny i Henryka

w 60. rocznicę urodzin Barbary

w 30. rocznicę urodzin Marcina

w 18. rocznicę urodzin Pawła

w 10. rocznicę urodzin Jakuba

w 2. rocznicę urodzin Emila

wszelkich potrzebnych łask, szczególnie zdrowia,

radości, pokoju wewnętrznego, miłości, Bożego

błogosławieństwa, opieki Matki

Bożej życzy Redakcja

Jan Paweł II słowa do Polaków

Od samego początku doczesne i przemijające dzieje naszej Ojczyzny i Narodu spłoty się z historią zbawienia. I to jest podstawowy klucz do tej historii i do ludzkiego serca, które tę historię tworzyło, tworzy i będzie tworzyć. I to jest także klucz do waszych serc, bo chociaż życie tak daleko, to jednak tam, nad Wisłą i Odrą, jest wasza gleba, z której wyrastacie. Tam są wasze korzenie i początek.

Kurytyba – przemówienie podczas spotkania z Polonią w Brazylii, 6 lipca 1980 r.

Krakowska Wspólnota dla Intronizacji

Najświętszego Serca Pana Jezusa

Króla Królów i Pana Panów

Gorąco Dziękuje

Parafiom, Grupom Modlitewnym i ich Opiekunom, jak też osobom przybyłym, a szczególnie Księdzu Proboszczowi Zygmunтови Rutkowskiemu SAC za udział w dniach 24/25 października br. w Wielkiej Całodobowej Nowennie Adoracyjnej trwającej: od Święta Podwyższenia Krzyża - 14. IX. 2006 r. do Święta Chrystusa Króla - 26. XI. 2006 r.

Wspólnoty uczestniczące:

Zgromadzenie Sióstr Zmartwychwstańek

Ruch Światło-Życie Oaza Młodzieżowa

Grupa Pielgrzymkowa

Wspólnota Chrystusa Zmartwychwstałego GALILEA

Ruch Światło-Życie Domowy Kościół

Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym

Wspólnota dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa

Wspólnota Rodzin Nazaretańskich

Koła Żywego Różańca

Społeczny Komitet Budowy Kościoła

Grupa Ojców Ministrantów

Krółuj nam Chryste!

Adres Redakcji: Radom, ul. Młodzianowska 124, tel.: (0-48) 366-81-03; e – mail: mojaparafia@o2.pl; www.jozef.radom.opoka.org.pl

Redaktor Naczelny: Małgorzata Zawisza, Opiekun duchowy: Ks. Sylwester Fiećko SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Marek Gos, Piotr Dyjjo, Daria Płokita, Agnieszka Kołodziejska, Katarzyna Langowska, Wioleta Stańczak, ks. Grzegorz Zieliński, Monika Grzesiak, Paweł Grzesiak, Szczepan Zięba.

